

tutter. Kreditforeningerne bleve med andre Ord ikke selv Herre over, hvorledes de skulde ledes. Herom er ikke mere Tale. Det Forslag, der nu foreligger, og som jeg i Dag skal have den Ære at anbefale til det høje Ting, lader Kreditforeningerne ganske uberørte. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, gaar det nu stillede Forslag ud paa, at Pengene skaffes til Veje ved Laan paa det udenlandske Marked, og at disse derefter bruges til at opkøbe Kreditforeningsobligationer for. Idet der saaledes skaffes en god og solid ny Køber, et godt og solidt nyt Marked for disse, hæves og fæstnes deres Kurs. Der vederfares ikke Kreditforeningerne noget andet, end at de, som sagt, faa en god og ny Køber, i øvrigt beholde de deres fulde Selvstyre og Selvbestemmelsesret som hidtil. Den anden Indvending, der i sin Tid blev gjort gældende, var den, at man ikke havde nogen Sikkerhed for, at Hypotekbanks-Obligationerne virkelig kunde udbringes til mere end Kreditforeningernes Obligationer. Man kunde kun henvise til den almindelige Formodning, som der jo uægtelig er for, at et stort ensartet Papir med en begrænset Statsgaranti kan sælges til en højere Kurs end en almindelig Kreditforeningsobligation, men man havde ingen Sikkerhed i saa Henseende. Dertil var Forskellen mellem de ny Obligationer og dem, man hidtil havde haft, ikke tilstrækkelig udpræget. Ogsaa i saa Henseende er imidlertid Stillingen forandret ved det Forslag, jeg i Dag fremlægger. Det bedste Marked for gode Obligationer, man for Øjeblikket har i Europa, findes i Frankrig. Der synes næsten ingen Grænser at være for, hvad dette Land, hvor de smaa Kapitalister tælles i Millioner, kan forbruge af gode og solide Obligationer, og det synes at være saa, at de Obligationer, der en Gang ere vandrede derved, aldrig komme tilbage. Det er med andre Ord et sikkert og paaideligt Marked. Imidlertid har der været en Tid i Frankrig, hvor Protektionismen var saa stærk, at den endogsaa strakte sig til Beskyttelse for de indenlandske Obligationer. Der blev den Gang indført en meget stor Afgift for udenlandske Papirer, som bleve frembudte til Salg paa det franske Marked. De skulde foruden 2 pCt. af Hovedsummen en Gang for alle tillige svare forskellige aarlige Afgifter, tilsammen 0,40 pCt. af Renten, hvilket vil sige, at af en Obligation, hvoraf den danske Debitor, der vilde sælge, skulde betale $3\frac{1}{2}$ pCt., fik den franske Kreditor kun $3\frac{1}{10}$ pCt. Men

det er jo givet, at naar der skal svares en saadan Stempelafgift af Papiret, saa bliver det usælgeligt paa det franske Marked, selv om dette i og for sig er betydeligt bedre end det danske. Imidlertid findes en Bestemmelse om, at af Statspapirer og Papirer, som dermed kunne stilles i Klasse, svares kun 1 pCt. i Stempelgebyr af Hovedsummen en Gang for alle og ingen aarlig Afgift af Renteudbyttet, og i Henhold her til lykkedes det for nogle Aar siden at indføre Norges Hypotekbankobligationer paa det franske Marked til Statspapirs Stempel. Norges Hypotekbank er organiseret væsentlig i Overensstemmelse med det Forslag, her i Dag er Tale om. Det er en Bank, som udsteder Obligationer dels mod Sikkerhed i fast Ejendom, dels mod Sikkerhed i en begrænset Statsgaranti. Det er foreskrevet, at der ikke maa udstedes Obligationer for mere end det 8-dobbelte af, hvad Statsgarantien andrager, og Banken er indrettet saaledes, at al privat Interesse og al privat Indflydelse er udelukket fra den, men det er dog ikke nogen Statsbank i den Forstand, at Staten hæfter fuldt og helt for alle de Papirer, der udstedes af Banken. Staten hæfter kun indtil en vis Grænse, nemlig med den Grundkapital, den har indskudt. Det lykkedes, som sagt, at anbringe den norske Hypotekbanks Obligationer paa det franske Marked til Statspapirs Stempel. Det var selvfølgelig en Lettelse og Fordel for den, og efter at man en Gang havde forsøgt at anbringe Laan i Frankrig, blev man senere hen ved dermed. Det var dette, der gav Anledning til, at man her i Danmark tog Tanken om en Hypotekbank op paany. Og man kan nu ikke blot henvise til den Sandsynlighed, der ligger i, at Norges Hypotekbank, som er bygget paa lignende Principper som den her foreslaaede Bank, har faaet sine Obligationer ind med Statspapirs Stempel, men man har ogsaa saa megen Vished, som man kan faa paa Forhaand, idet man underhaanden har forhørt sig og forhandlet med den franske Fiscus og har faaet uofficielt Tilsagn om, at en dansk Bank, som er indrettet paa den angivne Maade, ogsaa vil faa sine Obligationer ind med det lavere Stempel. Dette vil være af stor Betydning for Obligationskursen, ogsaa af den Grund, at Obligationerne paa denne Maade uvilkaarlig i Køberens Øjne komme til at staa med Statspapirers Rang. Den Indvending er altsaa slaaet ned, at man ikke kan være sikker paa, at der naas noget ved en Hypotekbank. Nu er det givet, at der kan naas